

ваше въ мнозина ꙗко нѣхъ Бгѣ: защото попадаха (мѣртва) въ пѣстѣнага.

6 И тѣла (ракогы) бѣдоха примѣри за насъ, за да не пожелаеме и нѣ зло то, каквото они го пожелаха.

7 Нито ѿдшлопоклонници бѣвайте, каквото (що бѣдоха) нѣкои ꙗко нѣхъ: каквото що е писано: сѣдѣнаха людіе те да пѣдѣтъ и да пѣдѣтъ и станаха да играатъ.

8 Нито да владѣствваме, каквото нѣкои ꙗко нѣхъ владѣствоваха, и падѣнаха (мѣртва) въ единакъ дѣнь двѣдесетъ и три хѣлады.

9 Нито да искѣшаваме Хрѣта, каквото нѣкои ꙗко нѣхъ искѣсѣха, (Бгѣ) и погинаха ꙗко змѣи те.

10 Нито роптѣте, каквото нѣкои ꙗко нѣхъ роптѣха, и погинаха ꙗко всегдѣителна (аггѣлѣ).

11 И сѣчки те тѣла (ракогы) се слѣчаваха съ нѣхъ като примѣръ (за насъ): и написаны бѣдоха за надчѣніе намъ, който достигнахме послѣдни те времена.

12 Заради това, който мисли че стои, нека се вѣрди да не падне.

13 Дрѣво искѣшеніе іоуе не въ е постигнало, ѡсвѣнь челоуѣческо: но вѣренъ е Бгѣ, който не ще да въ ѡстаби да се искѣсите по вече

ꙗко колкото можете, но (за-едно) съ искѣшеніе то ще да ви даде и способъ за да можете да прѣтърпѣте.

14 Тогѡ ради, братіе мой возлюбленни, вѣгайте ꙗко ѿдшлослѣженіе то.

15 И въ ви говоримъ като на разумни, и разсѣдѣте въ се сами това що то ви говоримъ.

16 Чѣша та на-благословѣніе то, колкото благословѣваме, не е ли причѣшеніе то на-крѣвѣ та Хрѣтова; хлѣбо, когото прѣломаваме, не е ли причѣшеніе то на-тѣло то Хрѣтово;

17 Понеже хлѣбо е единакъ, и нѣ мнозина та сме еднѡ тѣло: защото сѣчки те се причѣшаваме ꙗко единакъ хлѣбъ.

18 Поглѣдайте на Іерантѣне те по плѣти: който пѣдѣтъ ꙗко жѣртвы те, не сѣ ли причѣстници на-жертвоприношеніе то;

19 Що говоримъ прочее; (това ли,) защо ѿшло е нѣщо; или жѣртѣ та (колкото се приноси) на ѿшли те значи нѣщо;

20 Не това: но (говоримъ) защо сѣчко то що то приносѣтъ на жѣртѣ пѣзѣчници те, приносѣтъ го на вѣсовѣ те, а не на Бгѣ: а не искаемъ да имѣте сообѣшеніе съ вѣсовѣ те.